

Róma, Tor Vergata, 2000.08.19. - Virrasztás
II. János Pál pápa beszéde¹

1. *"És ti kinek tartotok engem ?" (Mt 16:15)*

Kedves fiatalok, ismét nagy örömmel köszöntelek benneteket, ezen a virrasztáson, melynek során együtt akarjuk hallgatni Krisztust, akinek jelenlétét érezzük közöttünk. Ő az aki beszél hozzánk.

"Ti kinek tartotok engem ?" Jézus ezt a kérdést teszi fel tanítványainak Fülöp Cezaréája mellett. Simon Péter felel: "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia." (Mt 16:16) A Mester ekkor ezekkel a meglepő szavakkal fordul hozzá: "Boldog vagy Simon, Jónás fia! Mert nem a test és vér nyilatkozta ki ezt neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van." (Mt 16:17)

Mi ennek a párbeszédnek a jelentése ? Miért akarja Jézus tudni, hogy mit gondolnak róla az emberek ? Miért akarja tudni, hogy mit gondolnak róla a tanítványai ?

Ez a Fülöp Cezaréája vidékén történt esemény, a *"hit iskolájába"* vezet be minket. Feltárul benne előttünk hitünk eredetének és növekedésének titka. Eszerint első a kinyilatkoztatás kegyelme: Isten meghitt, elmondhatatlan önjándékozása az ember felé. Azután következik felhívás a válaszra. Végül megjelenik az ember válasza, amely ettől kezdve értelmet és formát ad az illető egész életének.

Ez tehát, amiről a hit szól! Az értelmes és szabad emberi személy válasza az élő Isten szavára. Jézus kérdései, az apostolok és végül Simon Péter válaszai tulajdonképpen a Krisztushoz legközelebb állók hite érettségének vizsgája.

2. A Fülöp Cezaréája vidékén lezajlott párbeszéd a Jézus szenvedését és feltámadását megelőző időben történt. Felidézhetünk egy másik történetet is, amikor a Feltámadt Krisztus ellenőrzi apostolai hitének érettségét. Ez a Tamás apostollal való találkozás. Ő volt az egyetlen, aki nem volt jelen, amikor a feltámadás után Krisztus először jelent meg az emeleti teremben. Amikor aztán a többi tanítvány elmondta Tamásnak, hogy látták az Urat, nem hitte el. Azt mondta: *"Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, és ujjamat a szegek helyére nem teszem, és kezemet az oldalára nem helyezem, én nem hiszem!" (Jn 20:25)* Egy héttel később a tanítványok ismét együtt voltak, Tamás is velük volt. Jézus eljött a bezárt ajtón át és ezekkel a szavakkal köszöntötte őket: *"Békesség nektek!" (Jn 20:26)* majd azonnal Tamáshoz fordult: *"Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet; nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő!" (Jn 20:27)* Tamás akkor ezt válaszolta: *"Én Uram és én Istenem!" (Jn 20:28)*

Az emeleti terem Jeruzsálemben szintén a *"hit iskolája"* volt az apostolok számára. Az itt történtek azonban bizonyos értelemben túlmennek a Fülöp Cezaréája vidékén elhangzottakon. Az emeleti teremben a hit és hitetlenség még mélyebb dialektikáját láthatjuk, egyuttal egy még mélyebb hitvallást Krisztus igazságáról. Bizonyára nem volt könnyű elhinni, hogy Ő, akit három nappal korábban sírba helyeztek, ismét életben van.

Az isteni Mester többször értésre adta, hogy fel fog támadni a halálból és sokféleképpen megmutatta, hogy ő az élet Ura. Mégis az ő halálának megtapasztalása olyan megsemmisítő erejű volt, hogy az embereknek ahhoz hogy elhiggyék feltámadását, arra volt szükségük, hogy

közvetlenül találkozhatnak vele: az apostoloknak az emeleti teremben, az emmauszi tanítványoknak, a szent asszonyoknak a sírnál ... Tamásnak szintén erre volt szüksége. Amikor hitetlensége közvetlenül szembesült Krisztus jelenlétével, a kételkedő apostol kimondta azokat a szavakat, amelyek a hit legbensőbb magvát fejezik ki: Ha valóban úgy áll a dolog, hogy te, annak ellenére, hogy megöltek, mégis élsz, ez azt jelenti, hogy te vagy az *"én Uram és én Istenem"*.

Tamás történetével a *"hit iskolája"* újabb elemmel gazdagodik. Az isteni kinyilatkoztatás, Jézus kérdése és az ember válasza - mindez a tanítvány és az élő Krisztus, a Feltámadott személyes találkozásában végződik. Ez a találkozás egy újfajta kapcsolat kezdete közöttünk és Krisztus között. Ebben az új kapcsolatban mindegyikünk felismeri, hogy Krisztus Úr és Isten; nem csupán a világ és az emberiség Ura és Istene, hanem az én személyes életem Ura és Istene. Egykor Szent Pál ezt írta: *"Közel van hozzád az ige, a szádban és szívedben", tudniillik a hit igéje, amelyet hirdetünk. Ha tehát a száddal vallod, hogy 'Jézus az Úr!' és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt halottaiból, üdvözülsz."* (Róm 10:8-9)

3. A mai liturgia olvasmányai a *"hit iskolájának"* elemeit írják le, amelyből az apostolok olyan emberekként kerültek ki, mint akik teljesen tudatában vannak annak az igazságnak, amelyet Isten Jézus Krisztusban jelentett ki; az igazságnak, amely átformálta személyes életüket és az Egyház életét a történelem során. Ez a római találkozó, kedves fiatalok, szintén egyfajta *"hit iskolája"* a számotokra, mai tanítványok számára, akik Krisztust hirdetik a harmadik évezred kezdetén.

Valamennyien érzitek magatokban ezeknek a kérdéseknek és válaszoknak előrehaladását. Valamennyien érzékelitek a nehézségeket, amelyekkel a hitben találkoztok és érzitek a hitetlenség kísértését is. Ugyanakkor megtapasztalhattátok a hitben való elkötelezettségetek lassú érését is. Tehát a *"hit iskolájában"*, az emberi lélek eme csodálatos műhelyében, mindig ott van a találkozás Isten és az emberi személy között. A Feltámadott Krisztus mindig belép életünk emeleti termébe, megengedi valamennyiünknek, hogy megtapasztaljuk jelenlétét és kijelentsük: Te, ó Krisztus, te vagy az *"én Uram és én Istenem"*.

Krisztus azt mondta Tamásnak: *"Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek."* (Jn 20:29) Minden emberben van valami Tamás apostolból. Valamennyiünket megkísérti a hitetlenség és valamennyien feltesszük az alapkérdéseket: Igaz-e, hogy Isten létezik? Igaz-e, hogy ő teremtette a világot? Igaz-e, hogy az Isten Fia emberré lett, meghalt és feltámadt a halálból? A választ megjön, amint a személy megtapasztalja Isten jelenlétét. Meg kell nyitnunk a szemünket és a szívünket a Szentlélek világossága előtt. Akkor a Feltámadt Krisztus nyitott sebei fognak szólani hozzánk: *"Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek."*

4. Kedves barátaim, Jézusban hinni és követni őt, mint Péter, Tamás és az első apostolok és szemtanúk tették a múltban, megköveteli tőlünk is, hogy állást foglaljunk mellette, néha akár egy új vértanúságig. Ez azok vértanúsága, akik ma, akárcsak a múltban arra kaptak meghívást, hogy az árral szemben haladjanak, hogy kövessék az isteni Mestert, hogy kövessék *"a Bárányt, amerre csak megy"* (Jel 14:4). Nem véletlen kedves fiatalok, hogy azt akartam, hogy ebben a szentévben a Colosseumban megemlékezzünk a hit XX. századi tanúságtevőiről.

Nektek talán nem kell véretek hullatnotok, de arra bizonyára meghívásotok van, hogy hűségesek legyetek Krisztushoz. A mindennapi élet körülményei között megélt hűség:

gondolok arra, milyen nehéz a mai világban a jegyespároknak hűségesnek lenni a házasság előtti tisztasághoz. Gondolok arra, hogy a fiatal házaspárok kölcsönös hűsége milyen próbatételnek van kitéve, hogy jóviszonyukba a hűtlenség kísértése milyen könnyen lopózik be.

Gondolok azokra, akik az Istennek szentelt élet különleges útját választották, hogyan kell megküzdeniük azért, hogy az Istennek és testvéreiknek szenteltségüket megőrizték. Gondolok azokra akik a szolidaritást és a szeretetet akarják megélni egy olyan világban, amelyben úgy tűnik, csupán a profit logikája valamint az egyéni és csoportérdekek számítanak.

Gondolok azokra, akik a békéért dolgoznak és újabb háborúk kirobbanását és kiterjedését kell látniuk a világ különböző részein. Gondolok azokra, akik az emberi szabadságért dolgoznak és azt látják, hogy emberek még mindig önmaguk és mások rabszolgái. Gondolok azokra, akik azért dolgoznak, hogy szeretetet és tiszteletet biztosítsanak az emberi élet számára és azt látják, hogy az életet oly gyakran támadják és az élet iránti tiszteletet kigúnyolják.

5. Kedves fiatalok, nehéz-e hívőnek lenni egy ilyen világban ? Nehéz-e hívőnek lenni a harmadik évezredben ? Igen! Nehéz. Ezt nem kell letagadni. Nehéz, de a kegyelem segítségével lehetséges, úgy, amint Jézus magyarázta Péternek: *"Nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van."* (Mt 16:17)

Ezen az estén átadom nektek az Evangéliumot. Ez a pápa ajándéka a számotokra ezen a felejthetetlen virrasztáson. Az ige, amit tartalmaz Jézus szava. Ha figyeltek rá csendben és imádságban és segítségül kéritek papjaitok és tanítóitok bölcs tanácsát, hogy megértsétek mit jelent az életetek számára, akkor talákoztatok Krisztussal, követni fogjátok őt és életetek minden napját érte élitek.

Valójában Jézus az akit kerestek, amikor a boldogságról álmodtok; ő vár rátok, amikor semmi sem elégít ki benneteket; ő a szépség, aki után úgy vonzódtok; ő az aki a kompromisszumokat nem tűrő, teljesség utáni vágyakozástok által hív benneteket; ő sürget benneteket, hogy vessétek le a hamis élet álarcát; ő az aki látja a szívetekben hiteles döntéseiteket, amelyeket mások elfojtani próbálnak. Jézus az aki elindítja benneteket a vágyat, hogy valami nagy dolgot tegyetek az életetekkel, az elhatározást, hogy kövessetek egy ideált, hogy visszautasítsátok, hogy életeteket a középszerűségekre alapozzátok; a bátorságot, hogy elkötelezzétek magatokat szerényen és türelmesen önmagatok és a társadalom jobbá tételéért, hogy emberibbé és testvéribbé tegyétek a világot.

Kedves fiatalok, a harmadik évezred kezdetén a *'hajnali őrállót'* (Iz 21:11-12) látom benneteket. A most véget ért évszázad folyamán óriási rendezvényeken hozzatok hasonló fiatalokat gyűjtötték egybe, hogy megtanulják a gyűlölet útjait és elküldték őket, hogy harcoljanak egymás ellen. A különböző istentelen messianisztikus rendszerek, amelyek megpróbálták átvenni a keresztény remény helyét, valóban rettentőnek mutatkoztak. Ma azért jöttetek össze, hogy kijelentsétek, hogy az új évszázadban nem hagyjátok, hogy az erőszak és rombolás eszközeivé tegyenek benneteket; hogy megvéditek a békét és, ha szükséges, saját személyetekben fizetitek meg ennek az árát. Nem nyugodtok bele egy olyan világba, ahol emberek meghalnak az éhségtől vagy irástudatlanok maradnak és munkanélküliek. Véditek az életet fejlődésének minden pillanatában; minden erőttel küzdötök, hogy ezt a földet lakhatóbbá tegyétek minden ember számára.

A most kezdődő évszázad kedves fiataljai, ha igent mondotok Krisztusnak, legnemesebb ideáljaitokra mondotok igent. Imádkozom, hogy ő uralkodjon szívetekben és egész emberségekben az új évszázadban és évezredben. Ne féljetek őrá bízni magatokat! Ő vezetni fog benneteket és megadja az erőt, hogy követhessétek őt minden nap és minden helyzetben.

A legszentebb Szűz Mária, aki igent mondott Istennek egész életében, Szent Péter és Pál és minden szentek, akik bevilágították az Egyház útját az idők során, őrizzenek benneteket, hogy mindig hűségesek legyetek ehhez a szent elhatározáshoz!

Valamennyiőtökre szeretettel adom áldásom.

¹ A beszéd hiteles angol változata megtalálható a Vatikán honlapján:

http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/speeches/2000/jul-sep/documents/hf_jp-ii_spe_20000819_gmg-veglia_en.html